

Серед тисяч сонць тебе впізнаю

Інна Рябченко

Валерію Гончаренку присвячується.

Ой обірвалось над тобою небо,
Поете — літо! Мій поете — осінь!
Зникає вітер... Він мовчить про тебе...
Роки-дівчата причесали коси...

А поміж друзів не втихає спомин...
Рядки твоїх поезій — то ридання...
Лишились вірші... Як розкоти грому,
Лишилась віра, як сльоза остання.

Над містом сонним в світанковій сині
Твій голос чую... Квіти промовляють,
Бо ти живеш в душі моїй нестримній,
Я серед тисяч сонць тебе впізнаю.

Поете — юність! Мій поете — зрілість!
Несказані думки між днів з'юрмились.